

[Justitsministeren.]

at naar der ved Lov er nedsat et sagkyndigt Nævn netop til at bistaa Ministeriet, saa bør man følge dette Nævn. I Overensstemmelse med Ministeriets Praksis skulde Bjørn Erichsens Straf altsaa nedsettes til 5 Aars Fængsel. Det vil igen sige, at han skal stilles fuldstændig, som om hans Straf allerede ved Dommen havde været fastsat til 5 Aars Fængsel. Deraf følger, at han kunde regne med Prøvelsladelse efter Afsoning af $\frac{2}{3}$ af Straffen den 5. Oktober 1948.

Man har nu i Avisomtalen af Sagen fremhævet, at det er noget usædvanligt, at Bjørn Erichsen er blevet benaadet inden Tidspunktet for Prøvelsladelsen. Denne Opfattelse hviler paa mangelfuldt Kendskab til Forholdene. Prøvelsladelserne efter $\frac{2}{3}$ af Straffetiden er noget, der sker administrativt; det er noget sædvanemæssigt, som Fangen kan regne med, hvis der ikke har været væsentlige Indvendinger mod hans Forhold i Fængslet, og Prøvelsladelse er ikke Benaadning. Det siger herefter sig selv, at enhver Benaadning normalt maa ligge forud for Prøvelsladelsestidspunktet, efter hvilket man jo ikke har Brug for Benaadning. Der finder talrige Benaadninger Sted baade i almindelige Straffesager og i Landsforræderisager, ogsaa i Sager, hvor Straffen har en saadan Længde, at Prøvelsladelse finder Anvendelse, og alle disse Benaadninger maa altsaa efter Sagens Natur finde Sted før Tidspunktet for Prøvelsladelse.

Jeg maa i denne Forbindelse nævne, at der i Justitsministeriet og Fængselsdirektoratet er en hævdvunden Praksis, som gaar tilbage til Tiden længe før Krigen, for, at Spørgsmaalet om Benaadning tages op til Overvejelse, naar Halvdelen af Straffen er afsonet. For Bjørn Erichsens Vedkommende var Halvdelen af de 5 Aar forløbet i Januar Maaned 1948. Paa det Tidspunkt fandt jeg det ikke rigtigt at indstille Bjørn Erichsen til Benaadning; jeg udsatte det til Tiden før 15. Maj. Jeg kan i den Forbindelse oplyse, at Inspektøren for Straffelejren i Faarhus i en Erklæring af 28. April oplyste, at Bjørn Erichsen, saafremt hans Straf blev nedsat til 5 Aar, vilde blive indstillet og anbefalet til betinget Benaadning til Grundlovsdagen i Lighed med ca. 150 andre Fanger med Prøvelsladelsesdato i Tiden fra 5. Juni til 31. December 1948, men det er overfor Justitsministeriet blevet fremhævet, at det af Hensyn til Fangens gamle Moder vilde være af væsentlig Betydning, om han kunde komme paa fri Fod omkring den 15. Maj 1948, og jeg tog ikke i Betænkning i denne

Sag, som det er sket i adskillige andre Sager, hvor det nærmere Tidspunkt for en Benaadning har været bestemt af Hensynet enten til Hustruen eller Forældrene, at tage det menneskelige Hensyn samtidig med Indstillingen om Nedsættelse af Straffen til 5 Aar at indstille Bjørn Erichsen til betinget Benaadning den 15. Maj i Stedet for den 5. Juni. Det er det eneste lidt særlige ved Bjørn Erichsens Sag, og jeg maa fremhæve, at hans Løsladelse ligger et godt Stykke Tid efter Afsoningen af Halvdelen af Straffen, et Tidspunkt, der, som jeg før nævnte, efter fast Praksis altid har haft en særlig Betydning med Hensyn til Muligheden for Benaadning, og som ogsaa vil faa det fremtidig i andre Straffesager, baade almindelige kriminelle Sager og Landsforræderisager.

Nu for et Øjeblik siden stillede det ærede Medlem Fru Inger Merete Nordentoft et Spørgsmaal til mig og bad mig forklare, hvordan det var gaaet til, at Ministeren telefonisk uden om Fængselsmyndighederne havde beordret Bjørn Erichsen løsladt med det samme. Ja, jeg kan spørge, hvordan det er gaaet til, at det ærede Medlem løber med en saadan Røverhistorie. Jeg har overhovedet ikke haft noget som helst at gøre med disse Ting, paa hvilket Tidspunkt eller hvordan Bjørn Erichsen skulde løslades, efter at jeg har truffet min Resolution om at indstille til Kongen at benaade ham. Den Paa-stand, at jeg skulde have grebet ind paa en særlig Maade der, er grebet ud af Luften.

Jeg vil gerne endnu sige nogle Ord i Anledning af et Indlæg i „Information“ for nogle Dage siden fra en tidligere Faarhusfange, der hævder, at Bjørn Erichsen paa adskillige Maader skulde være blevet begunstiget under sit Ophold som Fange i Faarhuslejren. Tilfældet er et typisk Eksempel paa den uvederhæftige Maade, hvorpaa Offentligheden vildledes, og jeg finder det derfor rigtigt at oplyse om den rette Sammenhæng. Jeg har en Redegørelse fra Direktøren for Fængselsvæsenet og beder om Til-ladelse til at citere.

„I et Læserbrev til „Information“ er det antydnet, at der ved Bjørn Erichsens Strafafsoning har været taget særlige Hensyn. For det første er det anført, at hans Fængselsophold har været et Re-kreationsophold uden Afsavn, og saaledes at han frit kunde dyrke sine Hobbies, for det andet, at han har været fritaget for andet Arbejde end det, han selv ønskede, for det tredje, at han har faaet Pedicure, Hovedpude og ekstra Tæpper, for det fjerde, at han har opnaaet Lempelser i Reglement og Husordenen, som kun